

Mustra

Mindenek előtt elnézést kérünk és helyreigazítunk. Sajnálatos szerkesztési kommunikációs hiba következményeként két cikkünk címét is „elírtuk” ez évi első számunkban. Téves címmel jelent meg Arató Antalnak a *Könyvtár* rovatban közölt recenziója. A helyes és pontos cím: *Hídszerepek. Cigány integrációs kérdések (Szerkesztette Nagy Attila és Péterfi Rita)*. Ugyancsak téves, pontatlan címmel közöltük Orbán Györgyinek az *Olvasáspedagógia* rovatban megjelent tanulmányát. Itt a pontos cím: *Ugyanúgy, mint mindig. A hermeneutika helye az irodalomtanításban.* (Az utóbbi eset külön pikantériája, hogy egy kö/l/tött irodalmi szöveget, egy Tandori „áthallást” rontottunk el, s hogy éppen egy hermeneutikai tárgyú írás címében.) Elnézést kérünk tehát mind a szerzőktől, mind a félrevezetett olvasóktól, és természetesen megpróbáljuk a jövőben elkerülni az efféle hibákat – miközben esetleg másféléket követünk majd el...

Mostani számunkból az olvasók megkülönböztetett figyelmébe ajánljuk *Olvasáspedagógia* rovatunk írásait. *Kötelező, közös, kölcsönös olvasmány – Hagyomány és megújulás az iskolai olvasmányok kánonjában* címmel rendezett konferenciát 2009. március 28-án a Magyar Olvasástársaság (HUNRA), a Könyvtárostanárok Egyesülete (KTE), valamint a házigazda szerepét is betöltő Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum (OFI – OPKM). Az egész napos konferencia – mint ezt már a címében is jelezte! – az irodalomtanítás egyik legneuralgikusabb pontjának, az úgynevezett kötelező olvasmányoknak a problémakörét vállalta megvitatni. A hallgatóság öröme az előadók általában nem álltak meg a diagnózis fölvezetésénél, az untig hangoztatott „nem olvassák a 'kötelezőket' gyerekeink, mert nem értik azokat” kijelentésnél. Sőt! Az előadások többsége eleve a terápia, a „hogyan másképpen” változatait törekedett megfogalmazni, kevesebb elméleti okoskodással, ám annál bővebb tapasztalati alapú, gyakorlati példa bemutatásával. Rovatunkat csaknem teljesen megtöltik a konferencián elhangzott előadások nyomán szerkesztett írások, egyetlen kivételtől eltekintve közöljük az összes előadást (azt az egyet nem kaptunk meg az előadótól!), miközben mindössze egy olyan írás szerepel a rovatban, (Szinger Veronika munkája), amely nem most, hanem tavaly, a kecskeméti anyanyelvi konferencia előadásaként hangzott el. A három bevezető, alapozó jellegű írás (Gordon Győri János, Tóth Csilla és Gombos Péter munkája) a lap nyomtatott változatában is, további nyolc írás viszont csak valamivel később, az elektronikus változatban jelenik meg.

A *Tankönyv, taneszköz* rovatban Sávoly Mária írását (*Hérodotosz igazsága - történelemoktatásunk szemlélet- és módszerváltásának eszköztára tükrében*) az alábbi, elgondolkodtató kijelentés vezeti be: „Figyelemre és elemzésre méltó a jelenség, hogy míg a természettudományos tantárgyak, az idegen nyelvek, a magyar nyelv és irodalom, a művészeti tantárgyak stb. esetében mindenki természetes és szükségszerű szemlélet- és módszerváltásnak könyveli el a kompetenciaközpontú oktatást és az ezt biztosító tankönyvsorozatokat, tankönyvcsaládokat, addig a történelem tantárgy esetében még mindig, bármely iskolatípusban a tradicionális 'történelemtanítás' tartalmait és követelményrendszerét részesítenek előnyben.” Pedig a történelem, mint tantárgy tanításának és tanulásának is „komplex, integráló, gyakorlatorientált munkaformákra van szüksé-

ge.” – folytatja gondolatmenetét a Sávoly Mária, hogy minél árnyaltabban és sokrétűbben érvényesüljön az ókori görög történetíró, Hérodotosz igazsága, miszerint „A történelem az élet tanítómestere”. Bevezetőjét követően a szerző alaposan és részletesen bemutat olyan egy tankönyvsorozatot, illetve tankönyvcsaládot, amely sokoldalúan alkalmas a Hérodotoszi igazság gyakorlati, iskolai megvalósítására. Kaposi József és Száray Miklós *Forrásközpontú történelem* című sorozatáról ennél sokkal többet tudhatnak meg, ha elolvassák Sávoly Mária írását.

A *Könyv és Nevelés* 2009/2-es számának valamennyi írását ajánlja, s mind a nyomtatott, mind pedig az elektronikus változat hasznát hozó tanulmányozását jó szívvel javasolja a lap szerkesztősége nevében

Sávoly Mária